

حمایت از حیوانات،
نباتات و جمادات آری
حمایت از آخوندها
نه

بی‌داری

ماهنامه‌ی شماره‌ی ۸۷ کانون خودمداری ایرانیان
سال شانزدهم - اردیبهشت ۱۳۹۵ - ۲۵۷۵ عربی اسلامی

پس از رفتن آخوندها، ایران
بهمت می‌شود
اگر
کنترل جمعیت اجرا شود

شماره‌ی ویژه‌ی سپاسکزاری از دکتر محمد علی مهرآسا

سیاوش لشگری

دکتر محمد علی مهرآسا، پهلوانی از کوهپایه‌های زاگرس
«پاله وانی کورستان»

گویی همین دیروز بود که در یک خانواده کوچک سنتندجی، شهری به دور از مرکز و بدون داشتن مقدورات پیشرفته رفاهی و فرهنگی، فرزند پسری به دنیا می‌آید و چشم به جهان می‌گشاید که پدرش او را بجای فرستادن به مدرسه، راهی مکتب خانه می‌کند تا از او یک قرآن خوان مشهور و یک مسلمان با ایمان بسازد، از آن سالها نزدیک به هشتاد سال می‌گذرد، سالهایی که ایران در حال زیر و رو شدن و عوض کردن چهره بود، در آن خانواده «محمد علی» فرزندی است که از بیماریهای رایج جان سالم بدر می‌برد، در حالی که خواهر و برادرانش در اثر بیماری‌های گوناگون یکی پس از دیگری جان می‌بازند و از دست می‌روند. در آن روزگار هیچ پیشگویی، هیچ پیامبری و هیچ خدایی نمی‌توانست سرنوشت محمد علی خردسال را پیش بینی کند که پای او از کنج مکتب ملا باجی سندج به کلاس‌های دانشکده پزشکی و داروسازی تهران برسد و پزشک شود، جنب خانه شاه داروخانه دایر کند و ساکن شود و آرام بخش آلام مردم گردد.

اگرچه هوش وافر و استعداد ذاتی و تلاش خود او برای صعود به قله‌های پیشرفت و کسب دانش از یک سو مانده در رویه‌ی ۳

دکتر محمد علی مهرآسا

پاسخی به کتاب «هارون یحیی»
در مورد معجزات قرآن!

آقای (پ - ع) در کتابش نوشته است:
«همانطور که می‌دانیم یگانه منبع روشنایی در منظومه شمسی،
خورشید است. با پیشرفت تکنولوژی ستاره شناسان

عَدَّةُ السَّنِينَ وَالْحِسَابُ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفْصِلُ
الْأَيَّاتُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» معنی:
او قرار داد (یعنی در همان هفت آسمان) شمس روشیزا و قمر نورانی را تا شما به واسطه آنکه آنها در منازل مختلف قرار می‌گیرند حساب ماه و روز را بدانید. آقای پ - ع می‌فرماید کسی تا آن روز پی به مصنوعی بودن انعکاس نور در ماه نداشت!! این در حالی است همان موقع ایرانیان و اروپاییان با سال خورشیدی اوقات و تاریخ را معین می‌کردند؛ ولی حضرت (پ - ع) نامی از آن نمی‌برد و اشاره‌ای به آن ندارد.
خواننده‌ی گرامی نخست توجه فرمایید پی بُردن به انعکاس نور خورشید توسط ماه، کار دانشمندان جدید نیست و این موضوع قبل از سقراط و افلاطون توسط فیثاغورس بیان شده است. و محمد نیز که بر خلاف گفته شیفتگانش باسواند بوده و در مسافرت‌های تجاری اش به روم قدیم یا شامات فعلی این گونه مطالب را از کشیشان و کاردینالهای عیسوی می‌شنید و حفظ می‌کرد. پس سه هزاره از این کشف می‌گذرد و مریبوط به دانشمندان و ستاره شناسان جدید نیست. در ضمن آقای نویسنده محترم ممکن است بفرماید، انعکاس مصنوعی یعنی چه که نوشت‌اید به مصنوع انعکاس بودن نور؟ انعکاس همه‌اش نور مصنوعی است. مگر انعکاس طبیعی هم داریم؟
بعد بخشی از سوره الشمس را آورده است و آن را نیز شاهد اثبات قرار داده است.

«وَالشَّمْسُ وَالضُّحَّاهَا ۱ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاهَا ۲»

معنی: سوگند به خورشید و درخشش اش ۱ سوگند به ماه که به دنبال آن می‌آید. ۲. کی چنین است و ماه به دنبال خورشید می‌آید؟ آنها حدود ۳۰۰ میلیون کیلومتر باهم فاصله دارند. ماه شباهی بعداز پانزدهم ماه قمری گاه چند ساعت و در روز آخر نزدیک روز طلوع می‌کند. و حتا بعضی روزهای پس از پانزدهم، ماه را کمرنگ در آسمان که با خورشید روشن شده است و قرص کامل نیست، همراه با خورشید می‌بینیم.
پس شما آقای محترم (پ - ع) کشف جدیدی نکرده‌اید و قرآن نیز معجزه نکرده بل کشف و سخنان دانشمندان قدیم را بازگو کرده است. این را بدانید که کتاب مورد نظر شما، جز دروغ و مهمل و خدعاً، چیزی در محتوا و متنش نیست!

فرض کنیم خدای شما، خیرخواه و قادر مطلق است. پس چرا جلوی شرات‌ها و ناهنجاریها را نمی‌گیرد؟ یا نمی‌تواند پس قادر مطلق نیست یا نمی‌خواهد پس خیرخواه انسان نیست.
رها شاعر

دریافتند که ماه منبع روشنایی نبوده بلکه صرفاً روشنایی خورشید را منعکس می‌کند و از خود نوری ندارد. البته این مطلب اکنون برای ما به طور واضح و شفاف ثابت شده است ولی برای مردمان ۱۴۰۰ سال پیش (در عصر نزول قرآن) واقعاً بسیار سخت بود کسی بتواند به مصنوعی انعکاسی بودن نور ماه پی ببرد و دریابد نور ماه از خودش نیست و بازتاب خورشید است» و چند آیه را هم در تأیید آورده است.

نخست برای چند مین بار بگوییم من درک نکردم و نمی‌کنم که این آقای نویسنده مسلمان متعصب از چه چیز هراسیده که نام اصلی خود را نوشته و تنها به دو حرف «پ - ع» برای شناخت خود بسند کرده و به این جهت معلوم نیست کیست و چه کسی است. زیرا او به زعم خود در متن قرآن به کشف و شهودی رسیده که باعث خوشحالی سران حکومت اسلامی ایران و گروهای شیعیه داعش می‌شود!

اما:
او از دو سوره نوح و یونس دو آیه آورده است که ضامن و اثبات سخشن باشد. از سوره نوح آیه ۱۶

«وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًاً»

آقای (پ - ع) بدون آنکه آیه قبلی را که مربوط به همین مطلب است بیاورد، این آیه را نوشت که گواه آن دانشمندان ذهن مشوش مورد نظر او باشد. آیه ۱۵ از همین سوره می‌گوید: «آیا ندیده‌اید که خداوند هفت آسمان را بر روی هم آفرید؟» خوب جناب آقای (پ - ع) نخست به ما این هفت طبقه آسمان را که بر روی همتد، نشان بده آنگاه دروغی سرهم کن از دانشمندان ستاره شناس که به تازگی پی به انعکاس نور خورشید در ماه بُرده‌اند! هفت آسمان قرآن یکی از آن مهملات و جفنج هاست که شما و امثال شما خیلی ساده از برابر ش می‌گزیرید و هیچ به مهمل و جفنج بودنش نمی‌اندیشید. همان دانشمندان ستاره شناس نه هفت طبقه دیده‌اند و نه آسمانی که قرآن به آن اشاره دارد. آنها کیهانی یا فته‌اند بی انتها دارای میلیونها کهکشان و هر کهکشان دارای میلیاردها ستاره ثابت و سیاره است. و میلیونها خورشید هم جسته‌اند. اما شما این خزعبلات قرآن را می‌بینید و به خاطر اعتقاد بی جایتان به موهومات دین از آن چشم می‌پوشید و هیچ اشاره‌ای به این مهملات نمی‌کنید. معنی آین آیه هم دنبال همان آیه ۱۵ است که می‌گوید: و ماه را در میان آنها قرار داد و خورشید را هم مثل چراغی فروزان قرار داد.

و از سوره یونس بخش کوچکی از آیه ۵ را آورده است:

«هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا...»

در صورتی که آیه بیشتر از این مقدار است و چنین است:
«هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدْرَةً مَنَازلَ لَتَعْلَمُوا

نمی‌شود، آنها با همه‌ی سختی‌هایی که در انقلاب و پس از آن در غربت داشته‌اند فرزندانی هنرمند و روشنفکر به جامعه تحویل داده‌اند. از سختی‌های دوران تبعیدشان باید به خاطرات زندگی دکتر مهرآسا که در حال نوشه شدن است مراجعه کرد تا او و همسرش را بهتر و بیشتر بشناسیم و اوج یک همگامی و همکاری و عشق واقعی را در یک خانواده ببینیم و به آفرین‌گویی شان برخیزیم.

برگردیم سر آشنایی ما و همکاری دکتر مهرآسا با «بیداری» و ارزش کار او در مقایسه با دیگران.

در همان زمانی که دکتر مهرآسا راگهگاه اینجا و آنجا می‌دیدم او در مجله‌ای به نام پیام آشنا که زمانی نشریه خوبی بود مقاله می‌نوشت و بیشتر نوشه‌ها یعنی محور مسائل سیاسی روز ایران بود و گهگاهی هم که از دست مدیر مجله آقای جواد مصطفوی در می‌رفت یا متوجه موضوع نمی‌شد و شاید هم نادیده می‌گرفت دکتر مهرآسا به روشنگری اسلام می‌پرداخت و این همزمان بود با کاری که ما با تاسیس کانون فرهنگی خرافه زدایی بطور جدی و مدام آغاز کرده بودیم و برای گسترش کار به آگاهان بیشتری مانند دکتر مهرآسا ساخت نیازمند بودیم.

در آن زمان چند سالی بود کانون فرهنگی خرافه زدایی توسط عده‌ای از روشنفکران مبارز که پیش از آن انفرادی کار می‌کردند در منطقه جنوب کالیفرنیا تاسیس شده بود، که تک‌تک آنها را من پس از دو سال گفتگو گردهم آورده بودم تا بالاخره کانون را تاسیس کردم. کاری بود که در گذشته روشنفکران ایران به صورت انفرادی انجام می‌دادند، یعنی یک نویسنده می‌نشست و در خلوت خود کتابی یا مقاله‌ای می‌نوشت و روشنگری می‌کرد، و امر خرافه زدایی هیچگاه تا به آن روز بصورت دست‌جمعی و علنی و سازمانی انجام نگرفته بود. دلیل من برای خانم ها و آقایان این بود «تا زمانی که ما تک‌تک به مبارزه با خرافات بپردازیم همه در معرض خطر آسیب دیدن و حتا خطر مرگ قرار داریم، اما هنگامیکه ما گروهی به‌این کار بپردازیم به مراتب خطر کمتری برای هرکس بوجود خواهد آمد، چون همه ما را که نمی‌شود از میان بردارند» با همین استدلال واقعی و ساده توانستم این کانون را برای اندازان از مشکلات زیادی که در راه ایجاد این کانون داشتم می‌گذرم که ربطی به‌این نوشه ندارد. در کانون مرا مأمور کردند با فرهیختگان و روشنفکران شناخته شده‌ی دیگر تماس بگیرم و آنها را برای همکاری دعوت کنم. با یاری دولستان افرادی را در نظر گرفتیم که با آنها تماس بگیریم. از جمله آن افراد دکتر مهرآسا، مهندس بهرام مشیری، دکتر لطف‌الله روزبهانی دکتر حسن انداقه، داود رمزی، جمشید نوری، دکتر نادر آزاد راد، مهندس حسن فیروزی، دکتر بهمن نادری، مهندس

مانده از صفحه‌ی نخست و فدکاری بیش از حد مادرش از سوی دیگر باعث اصلی موقیت‌های او بود، اما قدر زحماتی را که دولتمردان دوران دو پهلوی، نخست وزیران و وزیران و کیلان و فرنگیان برای رساندن چنین فرزندی به آرزوهای خود و مدارج عالی تربیتی و علمی کشیدند نباید هیچگاه فراموش کرد.

و اینک محمدعلی نوجوان، شده است دکتر محمدعلی، که او هم به کمک هم نسلان خود در راه سازندگی ایران تلاش می‌کند، تا این که طوفان انقلاب برمی‌خیزد و زندگی او را هم مانند زندگی بسیاری دیگر در هم می‌پیچد و در هم می‌ریزد. و از آنجا که این پهلوان گرددستانی بی‌نهایت درست کردار است در بحبوحه‌ی شکل گیری انقلاب او را که یک فرد ملی نیز محسوب می‌شود، دولت جدید به استانداری کردستان بر می‌گزیند. اما پس از حدود ده ماه که دکتر مهرآسا متوجه می‌شود انقلاب آن رخداد می‌می‌نود که انتظارش را می‌کشید و به گروگان ملایان درآمده است ناچار به ترک خدمت و حتا از بیم جان مجبور به ترک ایران می‌شود. از آن روز تا کنون که بیش از سی سال می‌گذرد او نتوانسته به میهن و زادگاهش برگردید مگر به‌ازای از دست دادن جان و یا رفتن به زندان باشد. ما این شماره بیداری را به این پهلوان راستین مبارزه با خرافات و موهومات دینی پیشکش کرده ضمن تحلیل از زحمات اش قدر او را گرامی داشته و به ستایش او می‌نشینیم. قرار بود چند تن از دوستان و آشناهای از خاطرات خود با او برای این شماره بنویسند که مطالبشان نرسید و فرستی شد که بجای آنها من خاطرات آشناهی خود را با دکتر مهرآسا خلاصه و فشرده بنویسم.

برای رسیدن به‌این چگونگی ناچارم حدود ۲۰ سالی به‌عقب برگردم که دکتر مهرآسا را در نخستین بار در شب‌های شعر و سخن خانم هما احسان برنامه ساز بر جسته رادیو تلویزیون ایران گذشته که در کالیفرنیا منطقه اورنج کانتی برقرار کرده بود ملاقات کردم. پس از آنهم در چند جلسه فرهنگی و سیاسی او را به همراه همسر ارجمندش بهجهت خانم دیده بودم. در همین جا بگوییم دکتر مهرآسا در هیچ گردهمایی اعم از فرهنگی یا سیاسی بدون بهجهت خانم دیده نمی‌شود، بانویی که از بد روزگار سالهای است با چندین بیماری سخت دست به گریبان است اما چون سد سکندر و کوه دماوند که بهتر است بگوییم سد ژاوه و کوه شاهوی کردستان در همه‌ی کارهای سیاسی و فرهنگی شوهرش در کنار او ایستاده است و دکتر مهرآسا نیز در پرستاری از همسر نازنین اش روزی، ساعتی و دقیقه‌ای را فروگذار نکرده است. این زوج، نمونه‌ای کم نظری از یک خانواده گرم و پر از عشق مخلصانه است که متأسفانه در میان خانواده‌های ایرانی زیاد دیده

هستیم که کانون نخستین شماره نشریه خود را بنام «بیداری» منتشر می‌کند و برای همکاری با آن دست به سوی چند نویسنده و پژوهشگر دراز کردیم و مقالاتی از آنها را برای بیداری خواستیم، در این مرحله هم آقای مشیری همان پاسخ نخستین را بما داد اما دکتر محمدعلی مهرآسا که در مجله پیام آشنا مشغول بود پذیرفت بطور منظم برای بیداری بنویسد، از شماره پنجم بیداری نام دکتر محمدعلی مهرآسا زینت بخش دائمی صفحه نخست نشریه شد و تا امروز که شماره ۸۷ را در دست دارید و بدون وقفه برای آگاه کردن مردم با وسایل زیاد نوشته است و چقدر هم خوب و مؤثر بوده است، خوانندگان بسیاری عاشق قلم و نوشه‌های او هستند و البته دشمنانی هم یافته است که تعدادشان کم نیست مانند کسانی که بدون کوچکترین اندیشه باورمند به اوهام دینی شده‌اند. پس از یکی دو شماره از نوشنی دکتر مهرآسا در بیداری نگذشته بود که مدیر ماهنامه پیام آشنا به او می‌گوید یا در پیام آشنا بنویسید یا در بیداری که دکتر مهرآسا بیداری را ترجیح داد و برگزید. در حقیقت جایی را انتخاب کرد که جای او بود و باورهای روشنکرانه او را به خوبی بازتاب می‌داد، بدون سانسور و بدون ترس از آگهی دهنگان، یک سالی از انتشار چند شماره بیداری گذشته بود که خبر خوشحال کننده‌ی آمدن آقای مشیری به جمع روشنگران دین و خرافات را شنیدیم البته نه در جمع ما، خودش تنها بینی با برنامه‌ی تلویزیون و چه جانانه بکار روشنگری پرداخت و خیلی هم تند و تیزتر از ما پیش رفت، ماهم به سپاس از او یک شماره ویژه بنام او منتشر کردیم.

نوشه‌های منحصر به فرد و جانانه دکتر مهرآسا در بیداری، امروز در سراسر جهان و در خانه بسیاری از ایرانیان جاگرفته است و همان نوشه‌ها بود که به یاری انسانی فرهیخته از یاران بیداری به صورت کتاب درآمد و داشتن آن را «بررسی و تأملی در کتابهای مشهور به آسمانی قرآن» در خانه هر ایرانی توصیه می‌کنیم. قسمت بزرگی از موفقیت‌های «بیداری» از قلم توانای دکتر محمدعلی مهرآسا بوده است مردی دوست داشتنی، میهن پرست، عاشق خانواده، منظم، بسیار رُک و راستگو، منصف، براستی او یک پهلوان راستین کرد ایرانی است. به دوستی و همکاری با او خوشحالیم و افتخار می‌کنیم. برای او و همسر مهربانش تندرنستی و عمر دراز آرزومندیم. بار دیگر از همه زحماتی که برای اعتلای نام ایران و ایرانی کشیده است برای همیشه سپاسگزارش هستیم.

ماه ندونه بیت، ته مه نت دری ژبیت، خوه شه مان ده وی پاله وان

نادر پیمایی و چند تن دیگر بودند. من به همراه خانم سرور که خود از پیشگامان خرافه زدایی بود با تک‌تک این افراد تماس گرفتیم که خوشبختانه بجز یک نفر «آقای مهندس بهرام مشیری» بقیه همه پاسخ مثبت و آری دادند و در جلسات ما به تفاوت زمانی شرکت کردند و برخی در نوشتمن آرمان و اساسنامه‌ی کانون، ما را با نظرهای خود یاری دادند. اعضای اصلی و مؤسس که در همه جلسات بطور مرتب و جدی شرکت داشتند عبارت بود از دکتر احمد ایرانی، دکتر هوشنگ سلیمانی نژاد، خانم ها سرور سهیلی، آزاده آزاد، مریم رستگار، میزه سلیمانی نژاد، آقایان رضا بزرگزاد، مهدی صحرایی، الکس رفیعی، آرمون ساگینیان و خود من سیاوش لشگری، چندی بعد هم آقای فخر بقراطی به ما پیوستند. ضروری است گفته شود آقای مهندس مشیری در آن زمانها بکارهای دیگری در رادیو مشغول بود و کلاً به مسائل دینی و خرافی نمی‌پرداخت، ما ایشان را از نظر دانش و آگاهی‌های تاریخی از جمله داستان واقعی و دقیق حمله اعراب به ایران نیاز داشتیم که پاسخ ایشان به ما این بود که «با دین مردم و اسلام چکار دارید» ایشان در رادیو بیست و چهار ساعته به مدیریت آقای اسدالله مروتی در برنامه آقای حسین مهری از فرازمند تفسیر اقتصادی و بعدش در برنامه آقای حسین مهری از تاریخ و تاریخچه موسیقی در ایران آگاهی‌های جالبی ارائه می‌داد. رادیوی ۲۴ ساعته را آقای مروتی در سال ۱۹۹۲ از آقای دکتر حسین حقیقی خریده بود، دکتر حسین حقیقی هم که آغازگر کار رادیو در لس آنجلس بود آن را در سال ۱۹۸۸ در «گلنل» لس آنجلس برای انداخته بود. در رادیوی ۲۴ ساعته‌ی آقای مروتی، آقای تورج فرازمند هم پس از دیدن نشریه بیداری بما اعتراض نمود که با دین ملت مسلمان چکار دارید و در چندین برنامه از کار ما انتقاد کرد. ولی خوشبختانه اهداف کانون مورد استقبال عام و مردم قرار گرفت، چون نیاز میرم زمانه بود و دیر یا زود باید انجام می‌گرفت. اینک ۴ سالی از آغاز کار کانون می‌گذرد و هر ماهه در این سالها برای آشنازی مردم با اهداف کانون جلسات سخنرانی عمومی برپا کرده‌ایم. از جمله کسانی که در کانون برای مردم سخنرانی کرده‌اند خانم تسليمه نسرین بنگلادشی بود که از اروپا آمد. دکتر نیود و رئیس آته‌ئیست‌های آمریکا، دکتر مسعود انصاری که تا آن روزها بنام دکتر روشنگر کتاب می‌نوشت و کسی او را ندیده بود، دکتر مرتضیا میرآفتابی، دکتر احمد ایرانی، دکتر فضل الله روحانی و بسیاری دیگر بودند، سلمان رشدی را هم دعوت کرده بودیم از اروپا آمد تا نیویورک مقامات امنیتی اجازه ندادند او را که خمینی به اعدام محکوم کرده بود در یک جمع از ایرانیان حاضر شود و برگشت و رفت. اینک سال ۲۰۰۳ میلادی در ماه جولای

با درود و تقدیم شادباش‌های نوروزی به سردبیر ماهنامه وزین بیداری

منونم از اینکه موجباتی را فراهم کرده‌اید که ایرانیان میهن دوست داخل و خارج کشور، با چهره‌های سرشناس ارزشمند جامعه و افکار روشنگرخان آشنا شوند. یکی از پرجسته‌ترین این عزیزان، دوست دانشمندم جناب دکتر علی مهرآسا هستند. من در پائیز سال ۱۹۹۴ به اتفاق زنده یاد همسرم ثریا پارسا، در پی دیداری که با زنده یاد دکتر احمد مدنی داشتم با زوج فرهیخته، سرکار خانم بهجت و آقای دکتر مهرآسا آشنا شدیم که از همان زمان شيفته عقاید و افکار روشنگرانه ایشان شدیم. برای شخص من جای نهایت افتخار و مباحثات بوده و هست که توانسته‌ام تابحال از محضر چنین بزرگانی کسب فیض کنم. همیشه آرزویم این بوده و هست که ایکاش اکثریت مردم کشورم با ایشان و افکارشان بیش از این‌ها و از نزدیک آشناشی میداشتند، چرا که معتقد‌ام انتشار روشنگری‌های ایشان در سطح بزرگتر جامعه می‌تواند سریعتر کشور را از گرفتاریهای عظیمی که گربانگیرش است. یعنی استبداد تعیین و خرافات همراه دین نجاتش دهد. مطمئناً این آرزوی من با حضور وجود پدیده کامپیوتر و اینترنت و انتشار مطالب آگاهی دهنده جمع کثیری از دانشمندان ایرانی داخل و خارج کشور بزودی زود جامعه‌ی عمل به خود خواهد پوشید.

برایشان طول عمر به همراه سلامتی و تندرستی و خستگی ناپذیری و به قلم ایشان قدرت هرچه بیشتر آرزومندم سیامک یزدی زاده - آمریکا

ملانصرالدین را گفتند آخوند فتوای جهاد داده چرا به جهاد نمی‌روی. پاسخ داد، آن پدرسوخته می‌خواهد من کُشته شوم، زن و زمینم را صاحب شود. اگر راست می‌گوید چرا خودش نرفته!

آنکس که نداند و نداند، که نداند، او مسلمانی است که قرآن را به عربی خوانده است.

جناب لشگری

از ایده حضرتعالی در مورد تجلیل از جناب دکتر مهرآسا سپاسگزار میباشم. نخست باید عرض نمایم، افتخار آشناشی و دوستی بنده با ایشان سالیان زیادی است، ادامه دوستی بعلت خصوصیات و محسنات اخلاقی ایشان بوده، بدون تعارف باید بگوییم، نامبرده انسانی فرهیخته و ایران دوست می‌باشد. در صداقت او که همیشه با شهامت بوده، هیچگونه شک و شباهه‌ای وجود ندارد، نوشتارش همیشه از درون دل و با واقعیت بوده و بهمین خاطر به عمق دل هم می‌نشیند. میهن دوستی او همین بس که ایران عزیز را به یک پارچکی تمام میخواهد، با توجه به قومیت کردی ایشان. مطالعات دینی وسیعی دارد، نمونه آن عریان کردن اسلام واقعی و با دلیل و منطق و با زبان همان اسلام ناب محمدی برگرفته از قرآن است. وجودش با ارزش و مورد احترام است.

علی شیرازی

ماه گذشته سالگرد کشته شدن و درگذشت ناگهانی ابرمردی بود بنام آقای منوچهر فرهنگی که هستی و جان خود را در روزگار تبعید به راه آزادی ایران و بالا بُردن فهم و آگاهی های فرهنگی مردم پیشکش کرد. نام و یادش را تا جهان باقی است ایرانیان باید گرامی بدارند. افرادی مانند او را به تعداد انگشتان یک دست نداشته و نداریم که تمام دارایی و ثروت سالها خدمات خود را در راه بالا بُردن آگاهی‌های مردم به کار می‌برند. او یاور بزرگی برای منتشر شدن کتابهای آقایان شفا، مسعود انصاری، مسعود جمالی، هوشنگ معین زاده و بسیاری دیگر مانند آنها بود. افراد نادری مانند منوچهر فرهنگی در هنگام زنده بودن خود اجازه نمی‌دهند نامشان به زبانها آید، آنها چراغهای فروزانی هستند که بدور از خودنماهی عاشق راستین زادگاهشان ایرانند. یاد و نامشان جاودان باد.

خمینی و اطرافیانش اعدام می‌شدند ما که ظاهراً برای تغییر نظام استبدادی سلطنتی به یک نظام عادلانه تلاش می‌کردیم، وقتی آن اعدامهای خلاف همه اصول حقوقی و اخلاقی و انسانی و اسلامی را می‌دیدیم نه تنها سخنی به اعتراض نمی‌گفتیم بلکه خوشحال بودیم و تشویق می‌کردیم تا روزی که این جنایت‌ها دامان خودمان را گرفت. باید از نسل پس از برپایی نظام ولایی با شرمندگی پوزش بخواهیم و طلب بخشایش کنیم. باید به جای توجیه، با اعمال و رفتار ظلم ستیزانه تا حدی جبران خلاف‌ها و خطاهای خود را کرده و خالصانه و با تمام وجود در مبارزه با ظلم و بی‌داد حاکمان به‌ویژه ولایت مطلقه فقیه که عامل تمامی بدبهختی‌ها و فساد و جنایات حاکم بر ملت مظلوم ماست گام برداریم. پایان

پایان اعترافات دکتر محمد ملکی انقلابی مشهور

«از نسل پس از انقلاب با شرمندگی پوزش می‌خواهیم و طلب بخشایش می‌کنم»

هموطنان، جوانان، دانشجویان عزیز

یادمان نزود، تروریست‌ها و بنیادگرایان با تایید و رهبری پدر خوانده بزرگ بنیادگرایی یعنی آفای خمینی چگونه گام به گام انقلاب را قبضه کردند و به جان مردم و به اصطلاح روش‌نفرکاران ساده دل و فریب خورده چون من و هزاران انسان دلسوز چون احمدزاده افتادند و آن بلاهای وحشتناک و باورناکردنی را بر سرمان آوردند و حال پس از گذشت ۳۶ سال از حکومت جهل و جور و جنایت خوب می‌فهمیم چرا آن روز که هنوز نظام تغییر نکرده بود، آقای خامنه‌ای در جواب پرسش احمدزاده آنچنان پاسخ گفت و عکس العمل نشان داد.

هرگز فریب این گفته‌ی هدفدار را نخورید که شکنجه و گُشتار در نظام ولایی پس از ۳۰ خرداد سال ۵۸ آغاز شد. بسیاری از جنایات برنامه‌ریزی شده از سال ۵۸ آغاز شد. بسیاری از شکنجه دیده‌های سال ۵۸ تنها به جرم کارهای انقلابی پیش از تغییر نظام مانند چاپ کتابها و نشریات انقلابی از جمله کتابهای شریعتی، مجاهدین و طالقانی و به خاطر همکاری نکردن با حاکمیت بنیادگرا، درگوش و کنارکشی و وجود دارند که پس از گذشت ده‌ها سال از آن شکنجه‌ها با بدنه‌ی علیل و خُرد و له زجر می‌کشند و با بُردباری و تحمل ظاهرآ زندگی می‌کنند. این گروه بنیادگرای بی‌رحم و جنایت کار مگر فقط و فقط به جرم دگراندیشی ده‌ها دختر و پسر را نکشتند و چشم درنیاوردن و شکنجه نکردن. من اگر فرصتی دست دهد و عمری باشد از حوادث دهه‌ی شصت و به‌ویژه جنایت ضد بشری گُشتار سال ۶۷ سخن‌ها با جوانان و دانشجویان خواهم گفت. مگر همین تروریست‌ها و بنیادگرایان پس از انقلاب سر از حزب جمهوری درنیاوردن و مقامات کلیدی را در دست نگرفتند؟ لاجوردی و عسگر او لاوادی در کسوت اعضاء شورای مرکزی حزب یکی با سمت دادستانی به جان مردم افتاد و دیگری در کسوت وزارت اقتصاد مملکت را قبضه کردند.

بگذارید بگوییم گُشتار و شکنجه و زندان بلاfacile پس از تغییر نظام و قدرت گرفتن روحانیون آغاز شد. از یاد نبریم وقتی تعدادی از سران حکومت شاه بدون برخورداری از یک دادگاه عادلانه در پشت بام مدرسه‌ی رفاه بی‌رحمانه به دستور آقای

«محج‌گیری علمی»

در فیس بوک که میدان تبادل آگاهی هاست میان ده پانزده نفر بحثی درگرفته که خدا در قرآن اشتباهات عدیده دارد، از جمله مسطح بودن زمین که همه از آن آگاهند. اینبار هم میهنه موضوع محل ساخته شدن «منی» در بدن انسان را مطرح کرده بود خانم هیدا جو نوشت: از دیدگاه علم آناتومی، بیضه‌ها محل تولید اسپرم یا همان نطفه مردانه می‌باشند و مایع «منی» توسط پروسات و کیسه‌های «منوی» تولید می‌شود. دوتا لوله منی اسپرم را از بیضه‌ها گرفته به مایع «منی» اضافه می‌کند. در حالی که در قرآن سوره طارق آیه‌های ۵ تا ۷ کاملاً چیز دیگری می‌گوید. «پس انسان یا بد بنگرد که از چه آفریده شده است، از آبی جهیده آفریده شده است که از میانه پشت و سینه‌ها بیرون آید» و یا در سوره اعراف آیه ۱۷۲ نیز سخن از تولید منی در پشت انسان است. این اشتباه را احتمالاً از تورات گرفته‌اند، تورات‌ها از باور قدیمی‌ها گرفته که باور داشتند «منی» از مغز سرچشم‌های گرفته وارد نخاع که در بین ستون فقرات و سینه قرار دارد شده به بیضه و مجاری ادرار می‌رود. دکتر اشکان ایرانی در آن بحث که مسلمانان افغانی از نوشته قرآن دفاع می‌کردند موضوع را کاملاً بطور علمی و با تصویر و نامهای پژوهشکی آن نشان داده بود که قرآن و خدا در این مورد هم کاملاً اشتباه کرده‌اند و خبر از درون بدن انسان نداشته‌اند و یکی دیگر از علامت‌هایی است که قرآن به دست یک انسان عهد عتیق و ناآگاه نوشته شده و هیچ دست فرازمینی و آسمانی در این کتابها دیده نمی‌شود، و خدا ساخته ذهن همین افراد ناآگاه بوده است.

پرویز مینوی

فرار از د و جهنم

در نوجوانی ما یکی از وسایل سرگرمی و گذراندن وقت خواندن کتابهای قصه بود، کتابهایی که آن‌ها را کرایه می‌کردیم و پس از خواندن به کرایه دهنده پس می‌دادیم. از کتابهای مشهور آن زمان امیر ارسلان نامدار، حمزه نامه، ملک جمشید، ملک محمود، ملک هوشنگ و امثال این‌ها بود که برخی را با اوراق کمی که داشتند یک شبه می‌شد خواند و تمام کرد.

در یکی از این کتابها آمده بود که شاهزاده‌ای با چند تن از همراهان نزدیک خود از کل سپاه در حال حرکت دور می‌افتد و جا می‌مانند، آنها چند شبانه روز در جنگل گم شده این سو و آنسو می‌روند که خود را از هلاکت نجات بدهند. از قضای روزگار در نقطه‌ای از جنگل بیرون می‌آیند که مرز کشور همسایه آنها بوده، کشوری که همه افراد آن را زن‌ها تشکیل می‌دادند، سربازان آن کشور همسایه، کشوری که در آن مرد وجود نداشته این گروه گم شده در جنگل را که همه مرد بودند دستگیر کرده به پایخت می‌برند و هنگامی که متوجه می‌شوند آنها شاهزاده و سردارانی از کشور همسایه هستند با آنها خوش‌فتری کرده و در اختیار آنها زنان زیبای بسیاری به خدمت و خوشگذرانی می‌گذارند و آنها آزاد می‌شوند با هر زن و دختر زیبایی که در آن کشور بوده معاشرت و عشق‌بازی کنند، کارشان می‌شود خوردن و سکس. در آغاز برایشان جالب و هیجان‌انگیز می‌نمود ولی پس از مدتی چنان از اینگونه زندگی بیزار می‌شوند که آرزوی فرار از این جهنم آزار دهنده می‌کنند. حال شما مسلمان شیعه ۱۲ امامی که بقول خودتان پیرو مذهب برحق جهان می‌باشید بعد از مرگ آرزوی رفتن به کدام جهنم را دارید؟ جهنمی که نامش بهشت است و بزودی به جهنمی برایتان تبدیل خواهد شد یا به جهنمی که براستی جهنم است.

در اولی شکنجه روحی می‌شوید و در دومی شکنجه جسمی، در شکنجه جسمی بدن خشک شده و دیگر احساس درد نمی‌کند و به سوختن عادت می‌کند اما در شکنجه روحی که پایانی ندارد کار انسان به درد و دیوانگی می‌کشد. در جهنم سوزنده شاید بستگان و دوستانی و هنرمندانی را ببینید و لحظاتی با آنها باشید اما در بهشت اعمال جنسی حتاً با دیدن اقوام خود از شرمندگی باید خود را پنهان کنید.

براستی شما کدام از آن دو جهنم را انتخاب می‌کنید که در ازی رفتن به آنجا زندگی روی زمین و بهشت خود را جهنم می‌کنید. من که به دنبال نقشه‌ای هستم تا از هر دو جهنم فرار کنم و از این افکار خرافی و مالی‌خولیایی بیرون بیایم و از زندگی خود لذت‌ببرم.

گردآورنده و برگردان از محمد خوارزمی
از سایت ای تیست در CNN

سخن‌یک مسیحی زاده‌ی نجات یافته

۹ میلیون سرخ پوست آمریکا را از بین برداشت تا آمریکا را مسیحی کنید. بنابراین هنگامی که می‌گویید بیایید مسیحیت را احیاء کنیم آیا منظورتان این است که همان بلا را که سر سرخ پوست ها آوردید می‌خواهید سر ما بیاورید که موافق باور شما نیستیم؟

لطفاً در حق من دعا نکنید، خدای شما مرا خداناشناس آفریده است، دستکم به کار او نسبت به خلق من خداناشناس احترام بگذارید و ایمان بیاورید.

خداآند شما را خیلی دوست دارد، آنقدر زیاد که جهنم را ساخت که اگر شما بهر دلیلی او را دوست نداشته باشید درون آتش کباب تان کند.

چه اجباری است ستایش کنیم خدایی را که با هوس و میل خود ما را به دنیا آورده است. یک انسان بدون خدا یک انسان است، اما خدای بدون انسان هیچ است.

مفهوم وجودی در کتاب مقدس گناه است، مشکلی که خود مسیحیت آن را پدید آورده است. آیا شما از کسی که با چاقو زخمی تان کرده است تا باند پانسمان به شما بفروشد سپاسگزاری می‌کنید؟

قانون اساسی آمریکا شامل ۴۰۵۴۳ واژه است، هیچ‌کدام اشان در باره مسیح، کتاب مقدس یا مسیحیت نمی‌باشد. در نخستین قانون اساسی ایالات متحده آمریکا فقط یک اشاره منفی در باره مذهب در ماده ششم آن آمده است که می‌گوید، در هنگام استخدام افراد هیچ‌گونه آزمون مذهبی باید از آنها بعمل آید. در ۲۱:۷_۸ اکسودویس انجلیل آمده است اگر مردی دخترش را به بردنگی بفروشد، باید این برده دختر آنطور که بردنگان مذکور آزاد می‌شوند آزاد شود. اگر به کسی به قصد ازدواج فروخته شود ولی آن شخص از دختر خوش نایید، باید دختر به پدرش باز فروخته شود! ارباب او نمی‌تواند او را به غریبی دیگر بفروشد. یکی از بزرگان ما می‌گوید «گفته می‌شود مذهب هرقدره هم که نقص داشته باشد، دستکم دارای اخلاقیات پسندیده است» اما از هر طرف که نگاه می‌کنیم شواهد عکس قضیه را نشان می‌دهد و می‌بینیم ایمان ایمان سبب می‌شود تا انسان بدسرشت، خود پستنده، سنگدل تر و شاید بالاتر از همه احمق تر شود. هیچ انسانی فرزند نامطیع خود را می‌سوزاند که خدای مهریان می‌خواهد فرزندان سرکش خود را جز غاله کند؟

ارجحیت کار همه‌ی سیاستمداران ایران

- ۱- تلاش برای کنترل جمعیت ایران
- ۲- تلاش برای بالا بردن آگاهی‌های سیاسی عوام و خواص ناآگاه.
- ۳- تلاش برای ریشه کن کردن اندیشه‌هایی دایی جان ناپلئونی مردم

ارجحیت کار همه‌ی اقتصاددانان ایران

- ۱- تلاش برای کنترل جمعیت ایران
- ۲- تلاش برای فرآگیری دانش اقتصادی و دانش زندگی
- ۳- تلاش برای آموزش حفظ منابع ملی مانند زمین و آب

ارجحیت کار همه‌ی روشنگران ایران

- ۱- تلاش برای کنترل جمعیت ایران
- ۲- تلاش برای روشنگری و از بین بُردن خرافات و دین
- ۳- تلاش برای تربیت معلمان آگاه از مسائل خرافی دین و عرفان

ارجحیت کار همه‌ی فرهنگیان ایران

- ۱- تلاش برای کنترل جمعیت ایران
- ۲- تلاش برای شناخت هویت انسان ایرانی
- ۳- پاکسازی ذهن جوانان از ایدئولوژی‌های سیاسی و مذهبی و جایگزین کردن آنها با انساندوستی و نیک‌کرداری و نیک‌پنداری

اگر در اسلام معجزه‌ای باشد، همانا پذیرش اسلام توسط زنان است. هنگامی که به او می‌گویند ناقص العقل، نصف مرد و دختران توھین دیگر هنوز دو دستی اسلام را چسبیده، اگر این معجزه نیست پس چیست؟

شاد باشی داریم برای نویسنده‌گان نشریه‌ی تازه‌وارد «رهایی» به مدیریت آقای علیرضا سپاسی که در راه خرافه زدایی گام برخواهد داشت. برای دریافت نشریه با آقای سپاسی تلفن: ۰۹۴۹-۲۲۹۰-۲۳۱

در چه دینی است که مرد پیش از ازدواج آزاد است با سدها زن عمل جنسی انجام دهد و اتا در شب زفاف از همسرش پرده بکارت می‌طلبد؟

حسین رحیمی - تهران

بیداری برای من فخرستید اگر...

اگر محمد رضا شاه در تمام طول پادشاهی‌اش یک کار درست انجام داده باشد همان تغییر تقویم بود که به درخواست زنده نام شجاع الدین شفا صورت گرفت. اگر مردم نیز این تاریخ را می‌پذیرفتند و از آن نگهداری می‌کردند، این بهترین کاری بود که ایرانیان پس از حمله اعراب در ایران انجام داده بودند. ما مردم نمی‌دانیم یکی از دلایل فقر و عقب ماندگی همین تاریخ عربی است، همین پندره‌های عربی است. بالاخره یک روز ایران باید از زیر بار این ننگ تاریخی بیرون بیاید و خود را آزاد کند. تاریخ ۱۳۹۵ تاریخ شکست ایران بدست اعراب است. نه تاریخ واقعی ایران. مگر می‌شود تاریخ تولد کسی را با تولد کس دیگری جابجا کرد؟

شنیده یا در جایی خوانده‌ام که تقویم‌های چاپ خارج به همین درد مبتلا است و اتفاقاً بدست یکی از هم میهنان که جزو اقلیت مذهبی است منتشر می‌شود. چطور است این هم میهنان.... تاریخ ملت خودشان را به چند هزار سال پیش می‌کشانند اما به ایران که می‌رسند با عرب‌ها و آخوند‌ها همدل و همزبان می‌شوند؟ برفرض هم حکومت عرب زادگان فعلی ایران کشور را به زور با تاریخ اعراب بگردانند پس حقیقت تاریخ چه می‌شود که شما هم نادیده می‌گیرید. پذیرفتن و انتشار تاریخ ۱۳۹۵ یک توھین بزرگ به یک کشور چند هزار ساله است. لطفاً از طرف ما از آقای ناشر محترم تقویم‌های ایرانی بپرسید تاریخ تأسیس دانشگاه جندی شاپور در کجای این تاریخ ۱۳۹۵ قرار دارد؟ تاریخ ساخت قصرهای تخت جمشید چه؟ در چه سالی از این تاریخ کوتاه کتبه‌های داریوش نوشته شده است؟ آیا در تقویم شان نامی از رضا شاه، دکتر مصدق، احمد کسروی، نادر جهانیانی، مدرس و... و هزاران انسانهایی که به ایران خدمت کرده‌اند دیده می‌شود یا بجای آنها نام دشمنان ایران را آوره‌اند؟ بیداری - دوست گرامی هرچه سر ما می‌آورند از بی توجهی و بی تفاوتی مردم ما است که کاری به این مسائل ندارند. مردم راه خود می‌روند ناشران هم کار خود می‌کنند، جمهوری اسلامی هم خوشنود از این ماجراهاست. از ناشران که کاسب هستند گله نکنید از مردم گله کنید که دوغ و دوشاب برایشان یکی است.

اگر تمام آته نیستها از آمریکا بیرون روند. آمریکا ۹۳ درصد از دانشمندان خود و کمتر از یک درصد از زندانیان خود را از اشکان جهانی دست می‌دهد.

نقدی بر مثنوی هفتاد من کاغذ ملای روم!!

صوفی نهاد دام و سر حقه باز کرد...

دکتر محمد علی مهرآسا

ذره ذره گوهر حقایق را بیرون آورده و در معرض دید آدمیان قرار دهنده، با غرق شدگان در صحیفه‌های کتابهای تورات و انجیل و قرآن کاملاً متفاوتند. بنابراین، باورمندان به مقولات لاهوت و موهومات مابعدالطبعه و خرافات شریعت، با هر میزان بارکتابی که بردوش داشته باشند، در این طبقه‌بندی جائی ندارند و جای نمی‌گیرند. من با مطالعه در دیوان مولانا، نه تنها چنین خصائیل و فضائلی را مطلقاً در او نمی‌بینم، بلکه در اکثر موارد او را فردی خرافی و شقی‌القلب و کافر ستیز (دشمن غیر مسلمان) می‌شناسم. او با تمام تلاشی که در راه معرفت شناسی به کار برد و با تمام «های و هوئی» که خواسته در راه عرفان سر دهد، پشمینه پوشی متصرف بیش نیست. این موضوع را در اشارات او به مسائل فقهی و در اتفاقات و خوارقی که به‌سران و نامداران اسلام و دیگر دینهای سامي نسبت می‌دهد به روشنی می‌توان دید. به عنوان مثال دوازده صفحه‌ی آخر دفتر اول مثنوی را اختصاص داده است به داستانی خنک و کاملاً دروغ در توصیف یکی از کارهایی که به‌علی ابن ابی‌طالب نسبت داده شده است. در مورد اینکه علی در جنگ و به‌هنگام تفوق بر دشمن، چون دشمن بر صورتش تف انداخت از گُشتنش منصرف شد... و آن دروغهای مولانائی... آنهم با نظمی سست. این است که من حق را به زنده یاد عبدالرحمان فرامرزی می‌دهم که اصلاً مثنوی را به عنوان شعر قبول نداشت... در آینده به‌این بخش خواهیم رسید. زنده یاد سعیدی سیرجانی نیز در مورد دیوان مثنوی هنگام بحث از مطالعه و اشتیاق به آن می‌گوید: «در سالهایی که کلاس ۵ و ۶ دبستان بودم وقتی این کتاب قطور جلد قرمز را باز می‌کردم می‌دیدم که خودم خیلی بهتر از این می‌توانم بگویم و». این در حالی است که در تاریخ طبری می‌خوانیم:

«علی در جنگی، به رئیس سپاه دشمن گفت نخست ما دونفر تنها با هم نبرد کنیم و هر کدام گشته شدیم لشکرش برگردد و جنگ پایان یابد. رئیس قبول می‌کند و با علی رو در رو می‌شود. در این موقع علی به طرف مقابلش که تنها است و ده ها متر از لشکرش دور است، می‌گوید قرار شد ما تنها با هم مبارزه کنیم ایتها کیستند که با خود آورده‌ای. آن سردار به‌خیالش علی

من با مبحث فلسفه دینی و مقوله‌ای به‌نام فلسفه ماوراء‌الطبیعه مخالفم، و بدون ذره‌ای تردید معتقدم که چیزی به‌نام فلسفه‌ی دین و مردمانی به‌نام فلسفه دینی وجود ندارند و تمام کسانی که می‌خواهند برای دین فلسفه بباشند، خیال‌بافان گمراهنند. همچنان که روش‌نگرانی دینی هم وجود ندارد و جمع اضداد است. زیرا پایه دین بر پندر است و اعتقادی سفت و محکم به مبدئی موهوم و ناپیدا است و نه بر تحقیق و یقین. دین دنیای تعبد است بدون چون و چرا!

دین بنیاد علمی ندارد و در مجموع مشتی اوهام و ایهام و ابهام است که مبنی‌شیع تصورات غلط و پندر گرائی جمعی شیاد است. آدمی نمی‌تواند هم خردگرا باشد و هم خرافاتی. اعتقاد به موهومات و دنیای پس از مرگ و خرافات بی‌پایه، با دانشوری و دانشمندی و اندیشمندی در تضاد است. کسی که به معاد جسمانی (یا روحانی) انسان وجود بهشت و جهنم معتقد است، ده میلیون بیت شعر هم گفته باشد، در زمرة‌ی ارباب معرفت و فلسفه طبقه‌بندی نمی‌شود. کسی که به جای اندیشه، به تخلیل رو می‌آورد به جای دانشها و واقعیات، موهومات را مبنای اندیشه قرار می‌دهد، نه فلسفه می‌تواند باشد و نه روش‌نگرانی.

جلال‌الدین محمد بلخی معروف به ملای روم، از جمله کسانی است که به کریات در شعرهایش از معاد و آتش جهنم و خرافات؛ فرق میان مسلمان و کافر؛ و معجزات سماوی و حتا فتوای کشتن غیر مسلمان سخن گفته است؛ که کاملاً با عقلانیت که پیشه‌ی فلسفه و ریشه‌ی فلسفه است، مخالف و متضاد است. در ضمن، این سخن نیز نادرست است که آن زمان را نمی‌توان با عصر جدید مقایسه کرد. زیرا قرنها پیش از مولانا، بوعلی سینا و عمر خیام و زکریای رازی و بسیار کسانی دیگر.... ذهنی روش داشته و بسیاری از حقایق را بر ملا کرده‌اند.

فلسفه در پی کشف رازهای گیتی و یافتن حقایق است. چنین کاوشنگرانی که در دامنه‌ی سرسبز و پُر طراوت کوهستانهای معرفت، با تیشه‌ی خرد و کلنگ اندیشه، به کاویدن و جستجوی زمین و زمینه‌های دانشها مشغول‌اند تا از دل خاک این کوهسار

دکتر دانا شیرازی

اندیشمندان ایران و قرآن

در قرآن، تهدید به عذاب و سوختن دائمی ناباوران به اسلام به فراوانی دیده می‌شود و حتی کُشته شدن را تشویق می‌نماید در سوره لقمان آیه ۷ و ۲۴ و سوره کهف آیه ۱۰۶ به روشنی می‌گوید:

«شما سود و زیان خود را نمی‌دانید - این نعمت‌ها برای فریب شما خلق کرده‌ایم - تجارت سود‌آور شما در این است که در راه خدا کُشته شوید.»

خدای قرآن کارش فریب دادن بندگان است که اگر در این دنیا از نعمت‌های خدا سود ببرند، در آن جهان در آتش خواهند سوت؟!!! خود رهبران دین اسلام بر این حقیقت واقفند که اسلام بر پایه «خوف و رجا» یعنی «ترس و پاداش» پایه‌گذاری شده است. اگر بنده و بردۀ محمد باشد بپشت و حوری در انتظار شماست و سرپیچی از این دستورها رفتمن در آتش در پی دارد.

مولوی در برابر دستورات قرآن می‌گوید:
کوی خرابات عشق گرتو بدانی کجاست

کعبه فرامش کنی قبله توگوئی هباست
اهل خرابات را راست بود کارشان

زود به منزل رسد هر که رود راه راست
حافظ رند اشاره به آیه‌های ضد و نقیض قرآن می‌کند و می‌گوید:
بنده‌ی پیر خراباتم که لطفش دائم است

ورنه لطف شیخ وزاهدگاه هست و گاه نیست
خدایی که در قرآن است گاهی رحمان و رحیم است، و زمانی
جبار و مکار و خشمگین می‌شود. زمانی به بندگانش نعمت
می‌دهد (آنهم برای فریب دادن آنها) و زمانی دیگر ناگهان
خشمگین شده و نسل کشی می‌کند (طوفان نوح و قوم لوط) برای
ارعاب مردم یکباره سیل می‌فرستد که بزرگ و کوچک و کودک و
پیر و حتی تمام حیوانات دنیا را بکلی نابود کند و پس از این
کشтар دسته جمعی به سایرین می‌گوید:

«لَدِيْدِيْدِ سُرْنُوشْتِ قُومْ لُوطْ رَا كَهْ چَكْوَنْهْ هَمْ رَا نَابُودْ كَرْدِيْمْ»
(آفرین براین رحمان و رحیم).

سعدي هم که شاعری مؤمن و مسجّد است، در باره موسیقی (سماع) که اسلام آنرا حرام کرده است، چنین می‌گوید:

نگوییم سماع ای براذر که چیستمگ مستمع را بدانم که کیست
جهان پر سماع است و مسی و شورویلیکن چه بینند در آئینه کور؟
نیبی شتر بر سماع عرب که چونش برقص اندر آرد طرب
شتر را چو شور و طرب در سواستا اگر آدمی را نباشد، «خر» است
حافظ با تمام بی‌باکی نمی‌توانست که با نام پیامبر و خدای قرآن
ستیزکند و خدا و پیامبر را زاهد و شیخ می‌نماد و با روشنی
می‌گوید: مانده در رویه‌ی ۱۱

حقیقت می‌گوید سرش را بر می‌گرداند تا کسان را ببیند و حرف علی را دریابد. علی از همین غفلت سوءاستفاده کرده با شمشیر پاهای طرف را قطع می‌کند و سردار زمین می‌افتد و علی او را به سادگی می‌کشد! اری این مکر و کید مولای متقيان و یکی از معصومان شیعه بوده است که طبری به خوبی شرح داده است. ممکن است بگویید داستانهای مولانا جنبه‌ی سمبیک دارد؛ که سخنی است درست. اما زمانی حق است که قهرمان داستان ناشناس باشد و جنبه‌ی غلوامیز در خوارق و معجزات نداشته‌ی سران و سردمداران دینها را نداشته باشد. همچنین داستان برای سنگ و چوب تراشیدن و از آن برای انسان نتیجه‌گرفتن و عقل آدمی را به آن هشدار دادن، امروز ناپسند و نامعمول می‌نماید.

شما در تمام داستانهای گلستان و بوستان سعدی خیلی اندک موضوع محیرالعقل و دور از ذهن می‌بینید. به تقریب تمام داستانهای سعدی همه حسب و حال مردمان است؛ و ضمن بیان جامعه شناسی زمان و مکان، امکان وقوع نیز داشته است؛ و تمام پرسوناژها ایش را آدمی می‌سازد. چنین است که سعدی افصح المتكلمين لقب می‌گیرد. اما اینکه در جنگل حیوانات تصمیم بگیرند که برای شیر جنگل هر روز با قرعه غذایی تهیه کنند تا به آنها حمله نکند و آنگاه نوبت به خرگوش می‌رسد و او به حیوانات و عده می‌دهد که من شما را از دست این شیر خلاص می‌کنم. خرگوش با خدغه و نیرنگ شیر را بر سر چاهی ببرد و شیر را فریب دهد تا خود را درون چاه اندازد که خوانده‌اید، مفهومی به غایت کودکانه دارد و سراینده هر نتیجه‌ای از آن گرفته باشد در بی‌مایه و مهمل بودن داستان تأثیری ندارد.

من نمی‌دانم کی و چه کسی جلال الدین بلخی شاعر آخوند صفت را فیلسوف توصیف کرده و به نظریه‌های او عنوان فلسفه داده است. زیرا ملای روم علاوه بر آنکه فیلسوف نیست و نبوده است، با فلسفه و استدلال‌های فلسفی نیز به کلی مخالف است و همه چیز جهان را در مشیت الهی می‌داند. این مفهوم را شما با خواندن اشعار و نظمهای او به خوبی و آسانی می‌توانید در مقوله‌ی مولانا بیداری -

دو نامه رسیده است که در شماره آینده چاپ می‌شود.

از درد محمد و قرآن رها نشد

به ۱۵م مولانا و مثنوی نیفتید

از غربی‌ها بیاموزیم که هر زمان پیرو این و آن نمی‌شوند، اگر افلاطون و اینشتین هم داشته باشند.

ارزش‌های دین

* در قرن سیزدهم، طاعون در آلمان هزاران نفر را گشت، کلیسا آن را نشانه‌ی گناهان یهودیان دانست!
در قرن شانزدهم به دستور پاپ (برای مدتی) جراحی تن بیماران ممنوع شد، چون پاپ می‌گفت در روز رستاخیز قطعات جراحی شده بدن نمی‌توانند یکدیگر را پیدا کنند! هزاران نفر در آن مدت از جراحی‌های ضروری خودداری کردند و مردند!
در قرن هفدهم در فلورانس ایتالیا ادعا شد، لمس استخوان‌های یک قدیس بیماران را شفا می‌دهد، یک زیست شناس بطور تصادفی کشف کرد که آن استخوان، استخوان دست یک بز است! اما مردم اصرار داشتند که هنوز شفا می‌دهد.
فرستنده شهرام شفیعی

اندیشمندان ایران و قرآن مانده از رویی ۱۰
من که امروزم بهشت‌تقد حاصل می‌شود

وعده‌ی فردای «زاهد» را چرا باور کنم
و با این چکامه شیرین و عده فردا را منکر می‌شود و یا در جای دیگر می‌گویید:
قصر فردوس به پاداش عمل می‌بخشد
ماکه رندیم و گدا، دیر مغان ما را بس
«سعی و عمل» در زبان حافظ به معنی نماز و روزه است! و در جای دیگری می‌گویید:
دولت آنست که بی خون دل آید در دست

ورنه با «سعی و عمل» باغ جنان اینهمه نیست
در زمان شاه چون کسی نمی‌توانست از شاه، خُرده‌گیری نماید، مردم انتقاد خود را به سوی هویدا می‌کردند و در زمان آخوندها مردم به جای خمینی و خامنه‌ای، به خاتمی، احمدی نژاد و روحانی پرخاش می‌کنند.

ایرانیها این روش همیشگی خود را در باره «خدا» و پیامبر نیز پیشه کرده بودند و تمام حملات خود را بسوی «فلک کج رفتار» و «سپهر دون صفت» می‌کنند و پیدا نیست که این «فلک» و سپهر گردون کیست؟ که می‌شود تمام ایرادات را از او گرفت، ولی خدایی که خود در قرآن می‌فرماید: «ندیدید سرنوشت قوم لوط را؟» از هر نوع پرسشی مصون می‌ماند.

حافظ در زمان فرمانروای آدمخواری چون امیر مبارزالدین و آخوند‌های دور و پرش (مانند همین سالها که نویسنده‌گان و اندیشمندان امنیت جانی ندارند) ناگزیر است تمام حرفاهاش را در لفافه بزند و خدا و پیامبر را شیخ و زاهد بنامد تا بتواند هرچه در دل دارد بنویسد و برای تأیید و تأکید می‌گوید:

من این حروف نوشتم چنان که غیر ندانست
توهم ز روی کرامت چنان بخوان که تو دانی

نامه‌ها و پیام‌های رسیده

* ایتالیایی‌ها استادیوم ورزشی (کولوسیوم) خود را که محل کُشتار انسانهای زیادی بنام گلادیاتور به دست حیوان‌های وحشی است بادل و جان حفظ کرده‌اند و ما تخت جمشیدمان را که برای ساختنش یک نفر گشته نشده و بادادن مزد به کارگر آن را ساخته‌ایم با بلُدوزر ویران می‌کنیم. بهکام بختیاری ۲۲ بهمن آغاز دورانی بود که ترکیه آباد شد، لبنان ساخته شد، امارات عربی نوسازی شدند سوریه به حساب آمد و آدم شد، دریای خزر از دست ایران درآمد، سه جزیره مان را عربها ادعای حاکمیت کردند، آمریکای جنوبی پولدار شد، فلسطین پولدار شد و آبروی ایران چند هزار ساله از دست رفت و مردم به سختی گرفتار آمدند.

* در جایی نوشته بود «هیچ چیز مقدس نیست جز انسانیت شرف و وجودان» این گفته کاملاً غلط است، چون اصلاً چیزی مقدس نیست، حتاً انسانیت و شرف وجودان. تقدس گرایی در هر شکل‌اش سرمنشاء دیکتاتوری و استبداد است، هر چیزی که مقدس نامیده شود یعنی شما حق ندارید به راحتی در باره آن انتقاد کنید یک کتاب، یک دین، یک انسان، یک ساختمان و هرچه، آنقدر مقدس نیست که توانیم آن را به نقد بکشیم، این‌ها سخن من تنها نیست فلاسفه بزرگی مانند نیچه و فوكو به همین الاف پاک زمان باور هستند

* با دوستان رفته بودیم به یک روستای کوچک باستانی سرسیز بنام «قلاتویه» نزدیک شیراز که به لحاظ سبک خاص معماری منازل و خیابانها و کوچه‌ها به «ونیز» ایران شهرت یافته است، اهالی روستا می‌گفتند طراح این شهر شهبانو بوده است نکته جالب توجه در این روستا با وجود اینکه حتا یک مسیحی زندگی نمی‌کند کلیسا‌ی زیبایی با قدمت ۲۰۰ ساله دارد و از عجایب اینکه در این روستا از مسجد و امامزاده خبری نیست، باغهای بسیار زیبا و نشاط انگیزی روستارا در خود گرفته. همه دوستان گروه رز سفید که همه از علاقمندان «بیداری» هستند در آنجا بودند، راجع به «بیداری» و «انجمان بیداری» تلگرام بیداری مفصل‌اگفتگو کردیم، شبهاً اغلب به بیداری خوانی می‌گذشت و مقرر شد هر کدام از دوستان در زمینه گسترش دادن نوشته‌های بیداری بین جوانان کوشان باشند.... همه دچار افسوس و دریغ بودند که.... چه کردند با ما، پدران ما در سال ۱۳۵۷! یکی از خانم‌های همراه که در گذشته در حال حفظ قرآن بود و همیشه بقچه نماز همراه داشت با خواندن چند شماره بیداری می‌گفت راحت شدم، اکنون احساس آرامش دارم که هیچگاه نداشته‌ام... به امید دیدار آریلا

Thinking points for Iranian youth

The atrocities of the evil regime in Iran is so widespread and vicious that some countries did not even allow that inglorious bastard Rouhani, to visit them. The chancellor of Germany said, the country that hangs over 3 people a day, over 900/year is not welcome to Germany. Bravo Dear Merkel, you made our day. This does not include the atrocities they commit every day in the street, pouring acid in the face of our beautiful ladies, beating innocent prisoners on a daily basis, raping women in jail, spread terrorism across the middle east by subsidizing Hezbollah, Hamas, murderous regime of Assad, etc.

David Yazdan

مرگ فرهنگی این است که سگ را نجس بدانی اما خودت را
خسرو بزرگ سگ اهل بیت بنامی

مرگ فرهنگی یعنی روز پدر ایرانی، تولد یک عرب باشد،
عربی که کوچکترین علاوه‌ای به ایران نداشت و خونریزبود.

آیا میدانید در برخی کشورهای عربی سالگرد جنگ قادسیه را
جشن می‌گیرند و آن را روز فتح الفتوحات می‌نامند! حاجیان
و ملاجیان ایرانی هم که همواره در کشورهای عربی و لو
هستند و حضور دارند حتماً در این جشن ها شرکت می‌کنند!!

بیداری

نشریه کانون خردمندی ایرانیان

هنگامی که آگهی درگذشت یک تیمسار خلبان ایرانی قدیمی را در آمریکا دیدم نوشته بود «مواسم ختم و دفن تیمسار کاملًاً اسلامی و در مسجد ابن سینا برگزار می‌شود» متوجه شدم ایران هنوز در اشغال اعراب است. فرزندانی به چنین کاری دست می‌زنند که نه نماز خوان اند و نه روزه می‌گیرند، تحصیل کرده و مُدرن هستند اما بند ناف خرافات و اسلام را پدر مرحوم! در سر آنها باقی گذارده است. اگرچه این ها از سرنا آگاهی دست به این کار خرافی می‌زنند اما آن مسجد داری که نام مسجدش را ابن سینا می‌گذارد خیلی آگاهانه و از سرفیریکاری خواسته نام گرامی ابن سینا را بد نام کند.

مردم کشور ما با روشن شدن لامپی که توسط یک کافر نامسلمان اختراع شده برمحمد و آل محمد درود می‌فرستند.
پ: هخامنشی خجالت هم خوب چیزی است.

برای اشتراک و برای سفارش بیداری‌های کتاب شده
«خردناهی بیداری» با ما با تلفن و ایمیل زیر تماس بگیرید.
858-320-0013 bidari2@Hotmail.com

پرتوهای دکتر مهرآسا را هنرمند‌گوامی کورش سلیمانی
ظرف چند دقیقه کشید. سپاس از مهر او

